

Когути на яйцях

От і знову цей клятий день святого Валентина. Молоді могилянські вертери знову думають: фак, знову, знову всі будуть як люди, а я прийду на дискотеку, прочитаю валентинки від доброї душі Олі чи Оксани (такі ж вона розіслала всьому блоку), випю пива і піду спати. А нормальні люди цілуватимуться, обніматимуться і кружатимуть в танці...

Стоп, скажемо собі. Валентинки валентинками, це все дурня, масова культура ет сетера. Но рішать же шото треба. А як? А де? А де її взять? «Та подивіться на себе, кому ви треба».

Та де, повно ІХ є. Подивіться лише навколо. Отже, обираєте об'єкт і – вперед, дотримуючись певних правил. Де взяти інструкцію? Тільки для вас – апробовані в польових умовах правила.

Правило перше. Ви їм теж потрібні, і більше, ніж здається.

Правило друге. Їм теж хочеться.

Правило третє. Напружуйте м'язи, якщо вони у вас є, і про щось говоріть.

Правило четверте. Слухайте.

Правило п'яте. Користуйтеся дезодорантами.

Правило шосте. Не напивайтесь в синьку до втрати самоконтролю, – це віддаляє.

Правило сьоме. Будьте реалістами. Принцев на Ламборджині не було, нема й не буде. Це симулякри з хворої свідомості редакторок глянце-вих журналів.

Правило восьме. Бліцкріг – найприємніша перемога. Не ходіть ні за ким місяцями.

Правило дев'яте. «Буде і на нашій вулиці свято», якщо щось не вийде сьогодні.

Правило десяте. Таргетінг. Подумайте: якщо за статистикою в групі філологів 95% дівчат (подібне щось й у інших гуманітаріїв), то може, в той бік треба глянути? Гляньте в місця надміру жіноцтва – усе буде ок?

Хай вони розказують про «бути собі ціллю». Фемінізм, він може і модний, але нас їм не замінить. Закохана жінка ладна на все – тож робімо їх закоханими. Dixi!

Grenier

Фішпер, шаліввода

А слина капа, секретів повна –

І палить Фішера отак,

бо з виду ангельська подоба –

у серці справжній літманьяк.

Він так втикав і так читав,

Поки фантазм його

Жіночий образ із «Сьомги» крав,

І сповнював вільготою всього.

А діва та співа, а діва – поп-звізда:

«Як лоханувся ти, коханий,

Холоднокровну феміністку

Оборавши за об'єкт бажання.

Чи шариш ти – русалчин хвіст

Смачною рибкою не стане,

І в найстрогіший холостяцький піст.

Я через це – тебе забаню.

Коли осяяння бувають,

То хіба не в сонця тільки?

А ваші ж лики, чели, сяють,

Хіба не лиш тоді, коли ви ситі?»

А слина капа, секретів повна –

Попався Фішер на гачок.

Не мріятиме вже про рибку знову –

Став канібалом-новачком.

Гете «Рибалка»

Goblinsky pereklad by PPEtender

Шановні читачі, презентуємо вам нині подвійну порцію «Оффтопа». В День Валентина ми, пам'ятаючи про те, що свято це – для двох, випустили одразу «чоловіче» і «жіноче» число. Шукайте, читайте, насолоджуйтесь! І маскулінним, і фемінним – і не лише в «Оффтопі» Гарно посвяткувати!

Керрол

Думала – ранок...

Думала – ранок, а вже вечоріє.

Сіре повітря забризкує очі.

Ти щось говориш, та це вже не діє:

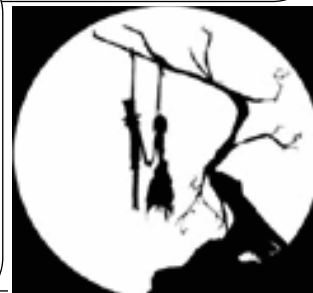
Вуха надійно заклеєні скотчем.

Ти щось говориш, можливо, смієшся.

Це все насправді чи, може, я мрію?

Шрами камінням сіріють на серці.

Думала – ранок, а вже вечоріє.

Листя й лист

Згорни мій сум в сувій осінніх сліз:

Нехай його ніхто не прочитає.

Промий дощем роз'ятрений поріз,

Що в серці ніжним болем заростає.

Веди мене небаченим шляхом

Туди, де все печаллю заискрилось.

Поглянь: черкає осінь сірником,

Щоб не від болю листя загорілось.

Малюй ліси: шалений падолист,

Припадки сліз – холодні й ненавмисні.

Й від мене осені залиш, будь ласка, лист,

Що я сховала серце там, у листі.

Валер'янка

УКРСЬКА

Pathos

Liebe & Amor

Fur liebe Chefredakteurin

І звідки з'являється така легка неприязнь від почуття ненаситності в тому, щоб кохати й бути коханим? Без цього кохання не може існувати. Бо ми завжди живемо й любимо до забуття. Кохання існує для того, щоб показати істинний та глибинний сенс нашого буття. Тоді життя справді стає Життям. Ми вже не боїмося суперечностей, бо це не суттєво. Для закоханих стає мало самого життя й всього людства. Та все одно за боротьбою, яка порушує спокій, завжди приходиться рівновага.

Я почуваюся щасливим, тому що кохаю жінку, яка вміє любити так як ти. Ти – найвеличніше слово з усіх можливих. – Як ти можеш схвалювати мої слова, в той час як я, не бажаючи цього, мушу порушити твій спокій? Нехай я краще напишу, ніж буду висловлювати свої почуття, які криються в глибинах своєї душі, словами. Кохана! Думаю лише, що жодне твоє питання не повинно залишитися без моєї відповіді. Твоє кохання не може існувати вічно, як моє. – Але ж милим є твоє обурення й «невинні» ревності до моєї фантазії. Це й означає істинну невичерпність твоєї вірності, що залишає сподівання на те, що твої ревності настільки безпідставні, що через надмірність самі позбавляють себе існування.

І не потрібно особливих вивертів фантазії – записаного на папері – не більше. Скоро я стану таким як ти. Повертаючись до себе справжнього, я став сильнішим та спокійнішим. У своїх думках я можу створити тебе й завжди бути поруч. Ти все це знаєш, і відтак мої слова зайві. Твій образ завжди зіграє мене як тепло Кохання й ніжність щойнонародженого Почуття.

Фрідріх Шлегель «Люцинда» (3 листа Юліуса до Люцинди)
переклад by helga_anders